

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3304/2024
04.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Даница Константиновић, адвокат из ..., против туженог Универзитета у Новом Саду, Медицински факултет у Новом Саду, чији је пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат из ..., ради поништаја и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 396/24 од 12.06.2024. године, у седници одржаној 04.12.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 396/24 од 12.06.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 434/2022 од 13.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се поништи као незаконит Анекс бр.12 уговора о раду од 20.01.2022. године закључен између парничних странака 27.01.2022. године и да се обавезе тужени да тужиоцу, на име мање исплаћене зараде, исплати за децембар 2021. године 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од 26.01.2022. године до исплате, за јануар 2022. године 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од 26.02.2022. године до исплате и за фебруар 2022. године 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од 26.03.2022. године од исплате, као и да на наведне износе у корист тужиоца уплати доприносе за обавезно социјално осигурање по обрачуну надлежног Фонда за здравствено осигурање, Фонда за пензијско и инвалидско осигурање и Националне службе за запошљавање на дан усплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 115.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 396/24 од 12.06.2024. године, ставом првим изреке, делимично је преиначена првостепена пресуда, тако што је обавезан тужени да тужиоцу, на име мање исплаћене зараде, исплати за децембар 2021. године 28.789,04 динара, са законском затезном каматом од 26.01.2022. године до исплате, за јануар 2022. године 25.336,82 динара, са законском затезном каматом од 26.02.2022. године до исплате и за фебруар 2022. године 18.202,51 динара, са законском затезном каматом од 26.03.2022. године од исплате, као и да на наведне износе у корист тужиоца уплати доприносе за обавезно социјално осигурање по обрачуну надлежног Фонда за здравствено осигурање, Фонда за пензијско и инвалидско осигурање и Националне службе за запошљавање на дан усплате, док је у преосталом одбијајућем делу одлуке о главном захтеву првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је одбијен захтев туженог за наканду трошкова поступка и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова првостепеног поступка исплати 156.043,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати 31.186,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Поднеском од 13.11.2024. године тужени је обавестио првостепени суд да повлачи изјављену ревизију.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог недозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 3. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију.

Чланом 419. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије примењује, између осталих, одредба о повлачењу жалбе из члана 369. став 2. и 3. ЗПП. Аналогном применом те одредбе до доношења одлуке ревизијског суда странка може да повуче изјављену ревизију, а не може да опозове изјаву одрицања од права на правни лек или изјаву о повлачењу ревизије.

Како је тужени након изјављивања ревизије поднеском од 13.11.2024. године изјављену ревизију повукао, то је ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП недозвољена, па је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Тужиоцу не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**